

קטן: פמחים עשרי פרק פמחים ערבי

מסורת הש"ס

ממל מוס ו שטן הולכין: כאר אין
 סאי לנטומיו (מנטמייס) חולכים
 אחים: כי נגיד נגיד לנו לאריך לאנוניא ולן
 אין נגיד לאנוניא. דהה אל מני
 לויימל פקם וזה: רב יומק ורב זטט
 מורי עיטס טו: טט קו דרמֶל.
 נסיפט דארם וט וטראט וט דרכון:
 יהוד וט וטראט וט דרכון:
 יהוד
ריש"ב
מרתני סלטה דרכיס פלאו.
 (טלג פירט) [טפריק] טענמן:
גב' נגיד שיטמאל. פסקון וט
 וטוטו קוּטַלְמָס אַלְרִיךְ נַלְכָּהוֹת
 למ עטמו כללו יונ מס צמֶל
 לחטנו גלטן קאכ"כ: נגיד לאנוניא.

הגהות הב"ח

גלוון הש"ט

רשותה מורה"ב
רנשبورג

זה נאמר בזאת. מ"ק פ"י ל"ד ופליגי כמלימיה ר"ע ור"ע
ר' טרפון שלו חום נגיןן צלון קה מלין דבנין
נקפה ומ"ס קה חומר אלון קולטה וו"ע בכיר דטומוס כה נגיןן
למי מלין דבנין נקפה וו"מ כה קוליטה יינטני כי וק"ל
שעריןן דף י"ז סללה כרי עיקיב
ממליחין וו"מ מלינו גאנדרין (דב כה).
שלהשה דברים אלו בפסח לא יצא ידי חובתו
ואלו הן פסח מצה ומרור פסה על שם
שפסה המקום על בית אבותינו במצרים
[שנאמר יואמרתם זבח פסח הוא לה] אשר
פסח וגוי מצה על שם שננallo אבותינו
מן מצרים [שנאמר זיאפו את הבצק אשר
הוציאו ממצרים וגוי] מרור על שם שמרנו
המצרים את חי אבותינו במצרים שנאמר
[ז' יומरנו את חייהם וגוי] אבל דור ודור
חייבים שנאמר לראות את עצמו כאשרו יבא
מן מצרים לעבר והעשה ה' לבי' בזאת מצרים
לאמר בעבור והעשה ה' לבי' בזאת מצרים
לפיכך אנחנו חייבים להודות להלל שבבה
לפאר לרומים להדר לבך לעלה ולקלם ^{למי} שעשעה לאבותינו ולנו את כל הנשים האלו
הוציאינו מעבדות לחרות מיגון לשמהה
ומאבל ליום טוב ומופלה לאור גדור
ומשבובן לנאותה ונאמר לפני הלוחה ^{עד} הר
היכון הוא אומר בש"א עד אם הבנים שמהה

ובה"א יעד הلمיש לטעינו מים וחותם בנוולה ר"ת אומר אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים לא היה החותם רבי עקיבא אומר בן ה' אלחינו ואלהי אבותינו גינו למעודים ולרגלים אחרים הבאים לקראתנו לשולים שמהים בבניין עירך וששים בעבודתך ונaccel שם^ט (מן הפסחים ומן הזבחים) כ"ג עד בא"ז נאל ישראל: גמ' אמר רבא צרך שייכר זאותנו והזיא מוש אמר דרבא ומזה צרך להגביה ומורו צרך להגביה בשער א"צ להגביה ולא עוד אלא שנראה כאוכל קדרים בחוץ אמר רב אהא בר יעקב סומא פטור מלומר הגדרה כתיב הכא בעבור זה כתיב החם^ט בנווה מה להלן פרט לסומא אף כאן פרט לסומאי והוא אמר מודיער לרבען רב יוסף מאי דאמר ארנדה כי רב יוסף אמרו רב יוסף מ"ד אנדרה כי רב ששית אמרו רב ששת קסבר רבן מזה בזמנ הוה דרבנן מכלל דרב אהא בר יעקב סבר מזה בזמנ הוה דארוייתא והא ר' רב אהא בר יעקב הוא דאמר מזה בזמנ הוה דרבנן קסבר כל דתוקון רבן כען דארוייתא תיקון לרב ששית ולרב יוסף נמי הא ודאי כל דתוקון רבן כען דארוייתא תיקון hic השתה בשלמא החם מורה לה למוכתב^ט בנווה הוא וכותב בנווה ש"מ פרט לסומאי הוא דאיתא אבל הכא לאו בעבור זה מי לכתוב אלא בעבור מזה ומורו הוא דאיתא: לפיקר אנחנו חיבין:

ען משפט
נו מצואה
אגג א פון מאכט
סלאט זון:
צד ב ג פון פון
סלאט זון:
צח ד פון סס קלט
ווקטן עטן
וועזער ערלט פון זון:
סלאט זון:
ז פון פון מאכט מה
סלאט זון:

צורה אוור השל
ואז אונרתם וכח סוף
או לא לין אונר פוך על
עמץ או בון ימי שירלן מבריט
אנדרו או מאנרים או
טוטו או ג'רלד והם העם
ששותה שנות וריה
ויליאם או הצעק אשר
רשות מונטערין נעה
ג'נובין כי רוחם ולן כל
הזהבנה מהנה והלה לא
שש: לולב...
ויקיררו אוור חירות
עכברת קשד' בדור
בלב ניינס ובעל
שודרא את אוור בדור
ושש: עכבר בדור בדור.
שמעת שמות אוור
ו, והנרגה בדור בדור
הזרה לאומן בעבור
הנרגה יין צבאי
ו, ואונר זרואן מקס
יעשן חברא טוקן תלית
ו-ט- אוור האן אונר אשר
וואונר זרואן מקס

דבירים ר' וכ'...
...ר' ואמרו אל וכי עירו
בגון זה סודר ומורה אנטו
ימצע בקהלנו ולול טcka
דבירים כ' כ

ראבנן ר' ירמיה אמר מזוזה זריך
שא מזוזה לא תולין וכו' באל
כבוד צדקה להגביה, אבל
בבש און צדקה להניבוי
בבש עשרה מקומות קדושים בחוץ ואחד
רב צדקה בר כהן טומין
תולין לזרע נינה וכו'
הארצגון שבר אוול ולו
הארצגון דר' רפנאה בונון הוה
דר' רפנאה בונון בונון
איא חד ערך איסטרס, והוא
בון צדקה לאמר בונון ספ"ה
בנה בונון הוה דודו ר' רוכמן,
ר' רוכמן קסבר אלת חיקון
ובונון בעני ר' רוכמן אלת חיקון
פאי עיבור והר' רוכמן פאי

